

VUKOVAR

Zaspah mirnim snom,
a probudi me tenk
koji je razarao moj grad
grad heroj, grad Vukovar.

Sjetih se ptica
Bile su pune slobode,
A sad ih zamijeniše granate
Koje nebom lete kao one.

Grmi, tutnji, lupa na sve strane
Upitah se: Bože ima li ovdje pravde?
Zašto ja? Zašto mi? Zašto svi?
Napravih korak put vrata,
Ali stadoh znam nema mi spasa.

Pružila sam mu ljubav,
Voljela sam ga iz sveg srca,
ali više ga nema
od njega ostade pepeo i ruševine kuća.

Zgazili su moj grad,
dio srca moga,
ali mene neće
ja imam anđela čuvara svoga.

Magdalena Matić, 8.a